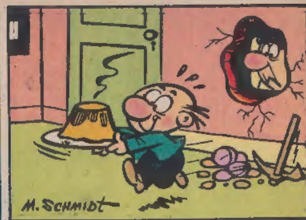
SJORS
van de Rebellenclub
20 JANUARI 1968
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr. 3

BIJ DE VOORPLAAT

Onder de titel „Hondje kijken" hebben we in de afgelopen maanden verschillende hondeplaten gebracht. Deze week publiceren we de laatste plaat in deze serie en ter gelegenheid daarvan prijkt op onze voorplaat een fraaie BASSET. De laatste hondeplaat vind je op bladzijde 17.

„Klant in zicht?"

FLITS

Onze luchtvaartmedewerker is een man, die graag het naadje van de kous weet.

VAN ALLES WAT

OLIVER VERFILMD

In het toneelseizoen 1963/64 is in ons land ongeveer honderd keer de musical „Oliver" vertoond. Deze musical was gebaseerd op het wereldberoemde boek „Oliver Twist" van de Engelse schrijver Charles Dickens. De hoofdrol, die van de weesjongen Oliver, werd afwisselend vertolkt door Jan Nelissen, Peter Post en Gerard Walters. Verder speelden mee Johnny Kraaikamp (Fagin) en Nellie Frijda (Nancy). Deze musical, die in vele wereldsteden groot succes heeft geboekt, is nu in Engeland verfilmd en we geven hierbij alvast een plaatje van de hoofdrolspelers. Links (met pet) Mark Lester (9), die de rol van Oliver speelt, en naast hem Jackie Wild (15) als Linke Dodger, de straatjongen, die alle problemen de baas kan. De verfilming van „Oliver" heeft drie miljoen pond gekost.

RAAR MAAR WAAR

In de begindagen van de auto waren vele voetgangers zeer verbolgen over dit „paardloze monster". Thomas Dewitt uit het Engelse Nottingham maakte het wel heel erg bont. Als hij zo'n nieuwerwets vehikel zag naderen ging hij onverwijld op straat liggen, dwong de bestuurder zo tot stoppen en ging de man vervolgens met zijn wandelstok te lijf.

Nog een sterk staaltje uit Engeland. Een jonge Schot, Charlie McInally, besloot enige tijd geleden een voettocht te maken van Londen naar Glasgow. Voor het gemak stuurde hij zijn bagage per trein vooruit. Groot was zijn verbazing toen hij zes dagen later bij zijn aankomst in Glasgow te horen kreeg dat zijn bagage er niet was. Charlie moest er nog twee dagen op wachten!

GGGGGRRRRRatis bij twee pakjes Wajang een reuze echt speeldiertje.

Precies zoals we er in het oerwoud uitzien. Heel mooi, in de èchte kleur.

ware grootte 5 tot 7 cm.

Wajang, een goud-eerlijke plantenmargarine

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

KARA!...KARA

HA, HA, HA! HIJ
IS ERVANDOOR, SIDI!

VERRADER!
TSJOKK!!

BING!
PETS!

TSJOEKK!!

EVEN LATER...
IS HIJ ONTKOMEN?
JA, HIJ IS DIE KANT UIT!

IK ZAL HEM TERUGVINDEN, AL MOEST IK ERVOOR NAAR HET EINDE VAN DE WERELD!
VEEL GELUK, OMAR!
DAT ALLAH JE BESCHERME!

HOU HEM TEGEN! LAAT HEM NIET GAAN!
TE LAAT. OMAR IS ACHTER DE SCHURK AAN EN HIJ ZAL HEM VINDEN. WIJ VERTREKKEN OOK.

GA MAAR, GA MAAR! IK ZAL JULLIE NIET LANGER BE-SCHERMEN!

DIT AVONTUUR IS TEN EINDE, HALEF. MISSCHIEN WACHT ONS EEN NIEUW, GINDS IN EGYPTE.
EGYPTE, SIDI, IS EEN LAND VOL AVONTUREN!

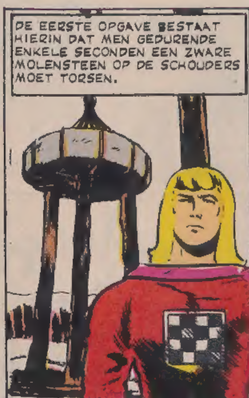

EEN AVONTUUR VAN RIDDER D'AMAURY

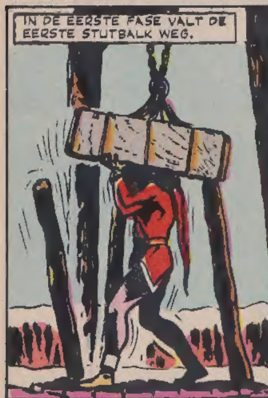
D'Amaury en Wolfram hebben besloten tot een tweekamp.

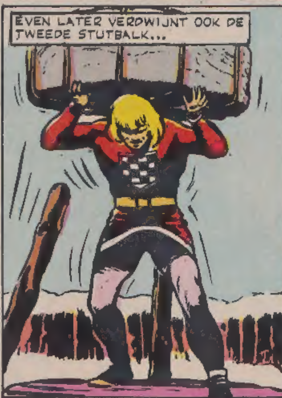
DE

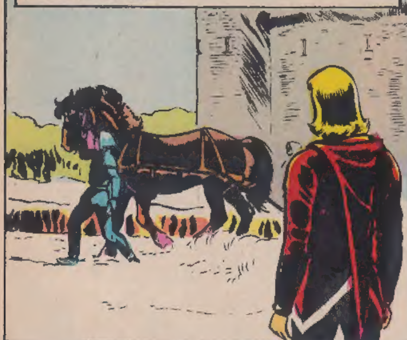

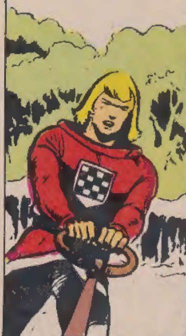
IJZEREN RING

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

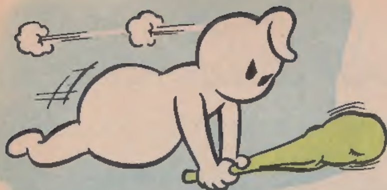

ARTHUR

ERVAN OVERTUIGD DAT HET SPOOKJE ZICH IN DIT VERTREK BEVINDT, HAAST NUMMER 1 ZICH NAAR EEN INGEWIKKELD BEDIENINGSPANEEL.
GOED, ALLES HERMETISCH AFGESLOTEN. NU NOG DE SLUIZEN OPEN.

HAHAHA! KIJK EENS! ZEEWATER WERKT SNEL EN EFFECTIEF.

DIE GEK DOET OOK NOG WAT HIJ ZEGT.

BINNEN KORTE TIJD, ALS MIJN BEREKENINGEN GOED ZIJN, STAAT DIT VERTREK GEHEEL VOL WATER.
LAAGHARTIGE SCHURK!
ALS IK OOK MAAR EEN SECONDE VRIJ WAS...

JA, ALS... MAAR DAN ZAL JE EERST OP DIE PEDAAL MOETEN DRUKKEN.

DAN ZOU IK DAT AKELIGE GEZICHT VAN JOU TOT GEHAKT MALEN.
WAT EEN TAAL! WAT EEN WOORDKEUS!

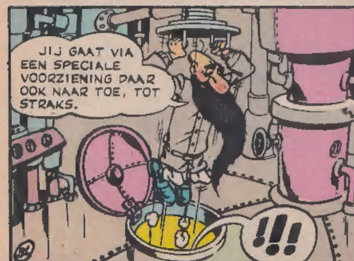
JE ZET ALLES ONDER WATER, MAAR VERGEET JE NIET DAT WIJ HIER OOK ZIJN?
HET WATER STIJGT SNEL!

MAAK JE GEEN ZORGEN. AAN ALLES IS GEDACHT. ZODRA MIJN BAARD IN HET WATER GAAT HANGEN...

... ZORGT EEN EENMANSLIFT ERVOOR DAT IK IN EEN NABURIG LABORATORIUM EEN NIEUW SERUM KAN GAAN MAKEN.
?

JIJ GAAT VIA EEN SPECIALE VOORZIENING DAAR OOK NAAR TOE, TOT STRAKS.
!!!

HET SPOOKJE ZAL NET ZOLANG DAAR MOETEN BLIJVEN, ALS IK DAT LEUK VIND, WAAR HIJ ZICH OOK VERBERGT.

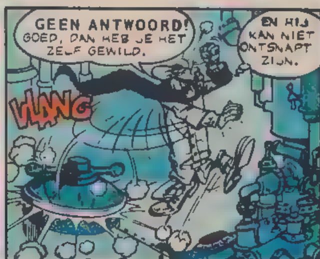

ALS HIJ TENMINSTE NIET VAN PLAN IS TOT ONZE ORGANISATIE TOE TE TREDEN...

EN DE RADDRAAIERS

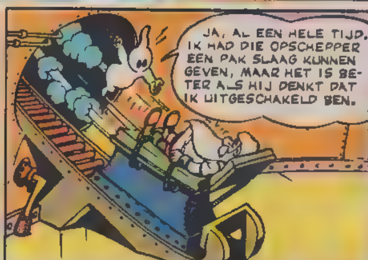

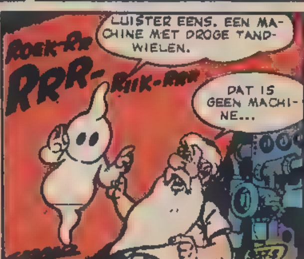

DE AVONTUREN VAN

Jan en Julie en Pelorus Jack

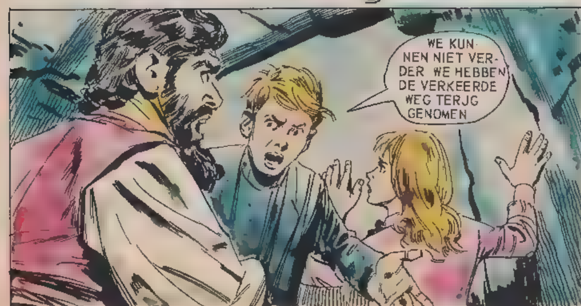

EEN TRAP VAN IJZEREN STAVEN.
DIE MOET BOVENGRONDS JITKOMEN

SCHIET OP, ZE ZIJN ER BIJNA
OMHOOG, JULIE, VROUWEN EN K NDEREN EERST
GRAP-JAS!

OP HET NIPPERTJE ONT SNAPT WILLY AAN DE VOORSTE SLANG

HEERLIJK, FR SSE LUCHT!

MAAR WE MOGEN DE WATCHITI'S NIET VERGETEN
MISSCHIEN KENNEN ZIJ DEZE TRAP OOK

NEE AN DERS HADDEN ZE ONS OPGE WACHT

KIJK! EEN SCHIP!

KOM MEE! OF WILLEN JULLIE SOMS NIET GERED WORDEN?
JA, KOM TERUG! MISSCHIEN IS HET DE LEYDEN WEL.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

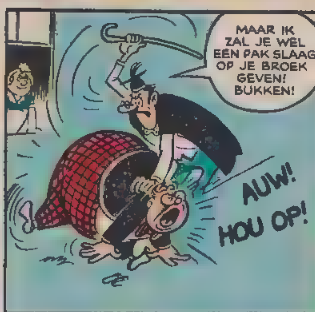

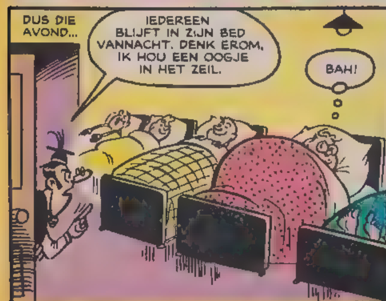

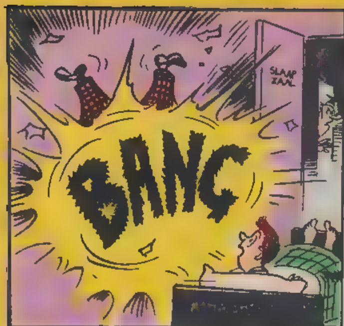

BANG
SLAAP ZAAL

BILLIE, WAAROM MOET JE MIDDEN IN DE NACHT EEN BALLON LATEN PLOFFEN EN IEDEREEN WAKKER MAKEN?

IK ZAL JE VOOR VANNACHT HIER OPSLUITEN. DEZE KAMER IS GELUIDDICHT, DUS KUN JE NIEMAND WAKKER [redacted]
WERK-PLAATS

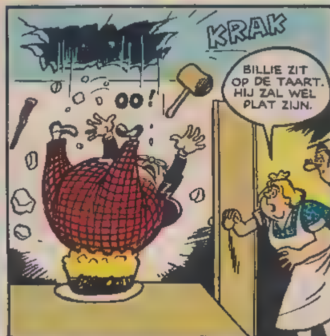

..GELUID-DICHT EN VLAK BOVEN DE KEUKEN!

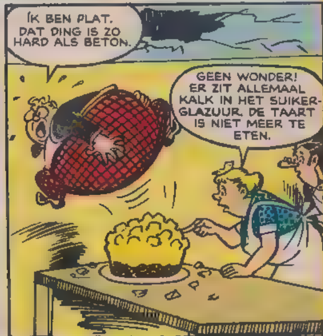

IK MAAK EEN GAT IN DE VLOER. DAN KAN IK ZO DIE TAART PAKKEN.

HET LEUKSTE IS, DAT NIEMAND KAN HOREN WAT IK AAN HET DOEN BEN.
BIK
BIK

PLIP
PLOP
PLIP
STUKJES PLAFOND VALLEN IN HET ZACHTE SUIKERGLAZUUR.

TEGEN DE OCHTEND..
IK MAG WEL OPSCHIETEN. ZOU IK AL BIJ DE TAART KUNNEN?

KRAK
OO!
BILLIE ZIT OP DE TAART. HIJ ZAL WEL PLAT ZIJN.

IK BEN PLAT. DAT DING IS ZO HARD ALS BETON.
GEEN WONDER! ER ZIT ALLEMAAL KALK IN HET SUIKER-GLAZUUR. DE TAART IS NIET MEER TE ETEN.

GEEN NOOD, KOKKIE. IK HEB JUIST EEN HELEBOEL LEKKERS GEKREGEN VAN EEN VRIEND VAN ME. DAT GAAN WE ALLEMAAL OPETEN, BEHALVE BILLIE. HIJ MAG NU EINDELIJK DE TAART HEBBEN.

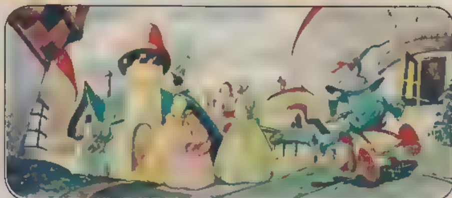

LANG ZAL HIJ LEVEN
HEE, DIKKE, KIJK 'EENS UIT MET DIE BROKKEN KALK.
DAT IS GEEN KALK. DAT IS EEN TAND VAN MIJ.
BIK
KNERS
KNAP

Wat tovert hij daar uit z'n hoed?

Bobo

het nieuwe voorleesblad voor peuters en kleuters

NU NIET LANGER TOBBEN OM DE KLEINTJES BEZIG TE HOUDEN
MET BOBO ZIJN ZE IN HUN KNOLLENTUIN

Elke week: spelletjes om te doen • raadseltjes om op te lossen • plaatjes om te kijken • tekeningen om zelf te kleuren • verhaaltjes om voor te lezen

Bobo

is een met uiterste zorg en kunstzinnig vakmanschap samengesteld kleuterblad dat op pedagogisch verantwoorde wijze ontspanning biedt aan de kleintjes die zelf nog niet - of net - aan lezen toe zijn

Abonnementsprijs 35 cent per week of f 4,55 per kwartaal (13 nummers)

Losse nummers
50 cent

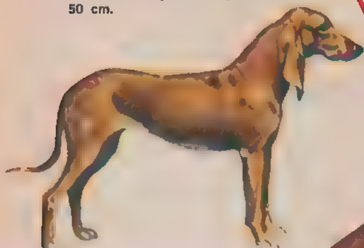
MAAK UW KLEUTER BLIJ MET BOBO
Antwoordkaart hiernaast invullen en opsturen.
DOE HET VANDAAG NOG

Op deze pagina maakt SJORS zijn hondenshow compleet. Je hebt nu in drie afleveringen kennis kunnen maken met de voornaamste honderassen die we kennen.

COCKER-SPANIËL. Oorspronkelijk gebruikt bij de jacht op gevogelte. Op het ogenblik een populair huisdier vanwege zijn aanhankelijkheid en intelligentie. Hoogte: 35 cm.

ITALIAANSE BRAK. Deze hond wordt weleens beschouwd als de stamvader van vele pointerrassen. Zijn stamboom wortelt in het oude Egypte. Het dier kan zeer snel lopen. Hoogte: 50 cm.

GLADHARIGE FOX-TERRIËR Deze intelligente hond geniet bekendheid als circushond. Vroeger werd hij gebruikt bij de jacht op dassen, wolven, marters en muizen. Hoogte: 40 cm.

3

GORDON-SETTER. Zo genoemd naar de hertog van Gordon, die dit ras groot gemaakt heeft. De Gordonsetter is een lieve speelkameraad voor kinderen. Hoogte: 65 cm.

BOXER. Werd vroeger afgericht voor het gevecht met stieren en wilde zwijnen. Deze vechtlust neemt niet weg dat hij zeer verdraagzaam is tegenover zijn baasje. Hoogte: 57 cm.

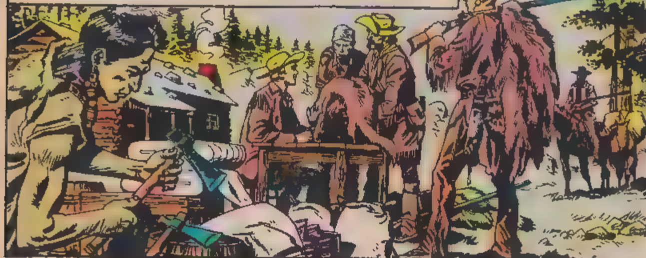

DOBERMANN-PINCHER. Een intelligente en trouwe waakhond, genoemd naar de fokker van dit ras, Louis Dobermann uit Thüringen. Vanwege zijn moed gebruik. als politiehond. Hoogte: 67 cm.

Tecumseh is na de aanslag op zijn leven de verwondingen weer te boven gekomen in het huis van Brett. Maar als de pelsjagers komen om hun waar aan te bieden, houdt hij zich verborgen.

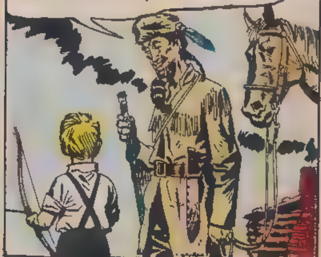

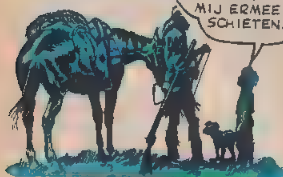

GROTE RIVIER

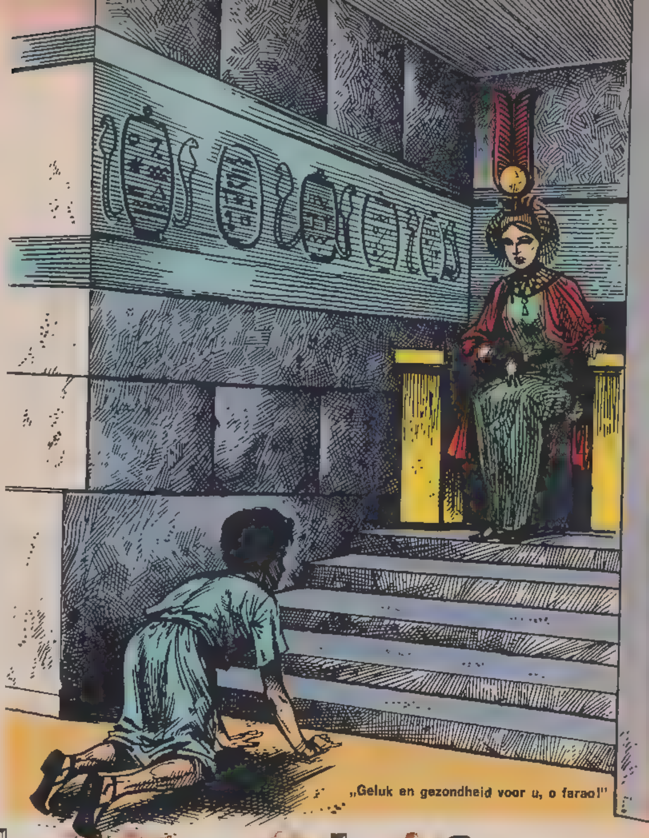

KORTE INHOUD: Kamosi's broer Raneb is gearresteerd op beschuldiging van plundering van de graftombe van farao Tothmes. Kamosi, Baki en Neferoe proberen de werkelijke dieven te ontmaskeren en Ranebs onschuld te bewijzen. Kamosi wordt boodschappenjongen bij de goudsmid Sekmen, die met de Nubiër Wah, Belzar en een onbekende bij de diefstallen is betrokken. De dieven hebben hun buit, bestaande uit kostbare sieraden, naar Sekmens winkel gebracht. Sekmen zal ze omsmelten, maar Neferoe slaagt erin de mand waarin de schat is verborgen, de winkel uit te smokkelen en thuis te verstoppen. 's Nachts sluipt de Nubiër Wah om het huis en Kamosi en Baki brengen de schat in veiligheid in een vijver in de tuin.

„Geluk en gezondheid voor u, o farao!"

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES

ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

HOOFDSTUK XIII

HET FEEST VAN AMON

De volgende ochtend verlieten Tey, Baki, Neferoe en Kamosi al vroeg het huis. Ze gingen naar het feest waarnaar iedereen al zo lang had uitgezien. Spoedig waren ze aan boord van de boot, die Amosi voor hen had gestuurd, en voeren de Nijl over naar de westelijke oever.

Toen ze de oever dicht waren genaderd, keek Kamosi vol belangstelling om zich heen. Hij was tijdens zijn verblijf in Thebe niet verder gekomen dan de stad op de oostelijke oever van de rivier. Dit werd zijn eerste bezoek aan de westelijke rotsen.

Zijn nieuwe vrienden stonden naast hem aan dek van de boot. Ze wezen hem allerlei interessante punten aan. De rotsen leken op een gouden toren in het licht van de ochtendzon.

„Daar recht voor ons is de nieuwe tempel van koningin Hatsjepsoet, waar we vandaag de dag zullen doorbrengen," zei Baki en hij wees in de verte.

„Zeg, moet je eens die kant van de rivier uit kijken," viel Neferoe haar broer in de rede en ze wees naar het zuiden, niet ver van hen vandaan. „Zie je die rots, die zoveel op een honingraat lijkt? Aan de voet daarvan staat een kleine tempel. Dat is de kapel van Tothmes."

Kamosi keek vol belangstelling naar de honingraatvormige rots. „Achter die kapel moet dan ergens in de wildernis de graftombe van de farao zijn. En niemand weet dat die rovers van plan zijn nog een keer hun slag te slaan." Kamosi keek zijn nieuwe vrienden beurtelings aan.

„Ja," zei Baki. „Ik ben zelf nog nooit achter die rotsen geweest, maar ik heb wel gehoord dat de graftombe zo'n twee kilometer verder ligt. Ongeveer in een rechte lijn met de kapel. Maar de toegang ligt ergens tussen de rotsen verborgen en waar dat is, is een geheim."

Toen de boot de tempel van koningin Hatsjepsoet naderde, begonnen ze allemaal tegelijk dingen aan te wijzen. Zowel Tey als de kinderen wilden hun gast uit Boebastis zoveel mogelijk vertellen.

Ze waren nog maar net aan land gestapt, of Amosi kwam naar hen toe. Er kwam haast geen eind aan de begroeting. Ze hadden elkaar enige dagen niet gezien en iedereen had een heleboel te vragen en te zeggen. Eindelijk zei Amosi: „Kom, mensen, als we vlug voortmaken, kan ik jullie de schilderingen nog even laten zien. We moeten de tempel weer uit zijn, voordat de godheid en zijn gevolg aankomen."

Er waren al heel veel mensen op de oever van de rivier en in de laan die naar de tempel leidde. Juist toen Amosi en de anderen zich op weg begaven naar de ingang, riep iemand: „Kijk, de godheid verlaat zijn tempel!"

Kamosi draaide zich om en keek in de richting waarnaar de mensen wezen. Aan de overkant van de Nijl verliet juist een boot de tempel van Karnak, de verblijfplaats van Amon in de stad Thebe zelf

Ze liepen de laan door en beklommen toen de hoge, brede trappen van de tempel. Terwijl hij naar boven liep, bekeek Kamosi het gebouw met de brede terrassen en sierlijke pilaren.

„Hier is de tuin," vertelde Amosi hun. „De tuin is beplant met mirrebomen uit Poent, omdat Amon daar het meest van houdt. De farao komt hier graag en dan wandelt zij alleen rond om met de god samen te zijn in een geliefde omgeving."

Kamosi had best nog wat in de tuin willen blijven, maar Amosi liep snel voor hen uit. Hij verlangde ernaar zijn familie de schilderingen te tonen, waaraan hij zoveel tijd had besteed. „Hier zijn ze," zei hij en zijn stem konk trots. „De schilderingen van de reis naar Poent."

Kamosi keek ernaar. De schilderingen waren in reliëf en stelden verschillende stadia van de expeditie voor. Ze waren heel sierlijk en in prachtige kleuren geschilderd.

Na nog een blik achterom geworpen te hebben, verlieten ze de tempel. Ze vonden een mooie plaats tussen de mensenmenigte, precies onder aan de trappen. Ze waren geen tel te vroeg. De mensen om hen heen wezen al naar het begin van de laan en iedereen raakte een beetje opgewonden

Toen de processie naderde, zag Kamosi eerst een rij fluitspelers, die gevolgd werden door jongemannen en dansende meisjes. Toen kwamen twee waaierdragers, die met schitterende pluimen zwaaiden. Achter hen, gedragen op de schouders van in het wit geklede priesters, kwam de gouden boot van Amon en in de boot was het altaar van de god zelf. Andere priesters, van wie sommigen luipaardhuiden over hun witte kleden droegen, liepen naast en achter de boot te zingen.

De mensen aan de kant van de weg knielden eerbiedig neer en bleven in deze houding liggen tot de processie voorbij was. Langzaam ging de hele stoet de trappen op: ook de priesters met de boot op hun schouders. Ze betraden de tempel en de menigte hoorde langzaam het gezang wegsterven, toen Amon naar zijn heiligdom gedragen werd.

Maar hiermee was het nog niet afgelopen. Er ging weer een opgewonden gemompel door de rijen mensen. Er kwam nog een deel van de processie! „Het is de farao," riep iemand uit. „Het is koningin Hatsjepsoet." Hatsjepsoet, dacht Kamosi. Nu zou hij dan eindelijk de vrouwelijke farao te zien krijgen.

Met nog meer belangstelling keek Kamosi naar de stoet. Eerst kwamen muzikanten en danseressen, toen een groep keurig in het gelid lopende schutters. Ze zagen er sterk, knap en trots uit. Kamosi keek bedroefd naar hen. Daar hoorde zijn broer Raneb bij te lopen. Maar die arme Raneb zat in de gevangenis. Hij keek uit of hij Sabni en Khonsoe zag, maar toen bedacht hij dat ze dienst hadden in de Vallei van de koningen.

Na de schutters verscheen een groep waaierdragers. En toen kwam de draagstoel van de koningin, die door een aantal slaven werd gedragen. Aan weerskanten van deze groep liepen nog een stuk of acht soldaten.

„Zij zijn de persoonlijke lijfwacht van de farao," fluisterde Baki. „De koningin benaderen staat gelijk met sterven. Ze laten geen mens levend door. Zij bekleden een heel belangrijke positie. Lijfwacht zijn bij de farao is een grote eer"

Toen de koningin naderde, bogen de mensen naar de grond. Ze was immers niet alleen farao, maar ook de dochter van de god Amon. Kamosi boog met de rest naar de grond, maar toen de farao hem passeerde, was hij zo nieuwsgierig, dat hij even zijn hoofd oprichtte. Hij keek precies in de koninklijke draagstoel.

Een knappe, tengere vrouw zat in de stoel. Ze was gekleed in een strakke witte jurk, die versierd was met een brede kraag van juwelen en met juwelen bezette manchetten. Op haar hoofd droeg ze de koninklijke hoofdtooi met het koninklijk teken, de cobra, die op haar voorhoofd hing.

Dus deze tengere, knappe vrouw was koningin Hatsjepsoet, het levende beeld van de god Amon en farao van Egypte! Zij was de laatste koninklijke prinses van Thebe, want ze had geen broers en zusters en haar vader en man waren beiden dood. Haar stiefzoon, die niet van koninklijken bloede was, deed zijn uiterste best haar van de troon te stoten

Kamosi herinnerde zich de geruchten welke hij had gehoord over al de pogingen die de jonge troonpretendent had ondernomen om aan de macht te komen. Iedere keer opnieuw had koningin Hatsjepsoet hem vergeven, omdat hij haar stiefzoon was. Op haar tengere schouders rustten alle lasten van het hele land.

De stoet beklom de trappen en betrad de tempel, terwijl de menigte weer overeindkwam. Van alle kanten klonk het geklater van stemmen. Iedereen ging verdere plannen voor die dag maken. Sommigen liepen terug naar de oever van de Nijl.

„Ik zou graag een offer aan Amon brengen," zei Amosi. „De god is het hele jaar zeer goed voor ons geweest. Onze familie heeft een goed en gezond jaar gehad en de farao was zeer tevreden over mijn schilderingen. Dat zij voor altijd mag blijven leven. Ik vind dat ik Amon moet danken voor zijn zegen."

Tey knikte. „Ik ga met je mee," zei ze. Toen wendde ze zich tot de kinderen. „Willen jullie ook meekomen?"

Kamosi schudde zijn hoofd bijna onmerkbaar.

„Nee, vader," zei Baki, toen hij het teken van zijn vriend zag. „Wij zullen hier op jullie wachten." Neferoe knikte om te laten zien dat zij het met haar broer eens was

„Wel, dat is dan goed," zei hun moeder. „Maar dwaal niet te ver af. Anders zullen we jullie nooit meer kunnen terugvinden in die mensenmenigte"

Neferoe beloofde haar moeder dat ze bij de trappen van de tempel zouden blijven. Amosi en Tey beklommen de brede treden en liepen naar binnen.

Het meisje en de jongens gingen op de trap zitten en keken om zich heen. Ze babbelden een beetje met elkaar, maar hun blikken gingen van de ene kant naar de andere. Nergens was iets te zien van Sekmen en de andere bendeleden.

Het was heet in de zon. Kamosi dacht aan de koele tempel. De farao was het gebouw binnengegaan en tot nu toe was ze er nog niet uit gekomen. Dagenlang hadden ze zo hun best gedaan iemand van het paleis te pakken te krijgen, die naar hen wilde luisteren. Maar de wachten hadden geweigerd hen door te laten. En vandaag was de farao hem zo dicht genaderd, dat Kamosi haar ogen en haar glimlach had gezien, toen ze tegen haar dochter sprak. Ze was zó dicht bij hem geweest en toch onbereikbaar.

Was ze werkelijk onbereikbaar? Kamosi dacht terug aan het vriendelijke gezicht en de glimlach. Als hij maar dicht genoeg bij haar kon komen, zou ze stellig naar hem willen luisteren.

„Waar gaat hare majesteit heen als ze de tempel verlaat?" vroeg hij opeens.

„Vader zegt dat ze dikwijls naar de kleine, oude tempel van Hathor gaat," antwoordde Neferoe. „Ze vindt het prettig daar alleen te zijn."

Kamosi knikte. Toen herinnerde hij zich weer de lijfwacht rond haar draagstoel.

„Neemt ze haar lijfwacht dan niet mee? Is ze niet bang dat iemand haar zal benaderen?"

„O nee, helemaal niet," lachte Baki. „Niemand zou de farao ongevraagd durven benaderen. Nee, ze laat de wacht buiten als zij in de tempel gaat mediteren. Maar ze hoeft maar een geluid te laten horen, of de soldaten zijn bij haar. Als iemand bij haar binnenkwam, zou ze heel hard roepen en de soldaten zouden heus geen tijd verliezen met vragen stellen, maar meteen toeslaan."

„Het is warm hier in de zon," zei Kamosi. „Vinden jullie het goed als ik even naar binnen ga?" Hij had een idee gekregen, maar dat wilde hij zijn vrienden niet vertellen. Ze zouden zeggen dat het verschrikkelijk gevaarlijk was en proberen hem tegen te houden. Bovendien zou zijn plan best kunnen mislukken.

„Natuurlijk Kamosi," zei Neferoe, „ga gerust je gang. Baki en ik zullen wel naar Sekmen uitkijken."

Kamosi knikte en haastte zich de trappen op. Maar in plaats van naar de grote tempel te gaan sloeg hij links af naar de oude, kleine tempel van Hathor, die naast het prachtige nieuwe gebouw stond.

Twee soldaten hadden wacht bij de ingang van de kleine tempel. Ze zaten over een schaakbord gebogen en het scheen, dat ze er niets van bemerkten toen de jongen zacht langs hen liep. Maar Kamosi was niet vergeten wat Baki had verteld. Bij het eerste geluid

Hij snelde de trappen af naar zijn vrienden.

De schatten van de farao

van koningin Hatsjepsoet zouden ze de tempel binnenkomen en toeslaan zonder ook maar iets te vragen.

Kamosi's hart stond bijna stil toen hij haar slanke figuurtje zag. Daar zat ze: met de rug naar hem toe. Even onczonk hem de moed. Hij had nog gelegenheid ervandoor te gaan! Als hij nu de tempel uitsloop, zou ze nooit te weten komen dat hij er was geweest.

Maar terwijl hij even aarzelde, draaide ze zich om en zag hem staan. Even bleef ze hem aanstaren, met wijd opengesperde ogen. Kamosi was er bijna zeker van dat ze zou gaan roepen. Maar nee, ze bleef hem aankijken en Kamosi knielde voor haar neer op de grond.

„Geluk en gezondheid voor u, o farao, dat u voor eeuwig mag leven," mompelde Kamosi. Toen het boven zijn hoofd stil bleef, durfde hij op te kijken. „O, majesteit, wilt u alstublieft vergeven dat ik u stoor. Ik wil u geen kwaad doen."

„Wel nee, je bent nog maar een kind," zei Hatsjepsoet en ze keek verbaasd naar de jongen voor zich. Ze begon opeens te lachen. „Ik dacht even dat mijn stiefzoon een persoonlijke boodschapper naar me toe had gestuurd. Mijn gezondheid gaat hem erg ter harte."

Kamosi bleef zwijgend voor haar geknield liggen.

„Je mag opstaan," zei Hatsjepsoet vriendelijk. Toen hij opstond, keek ze hem nieuwsgierig aan. „Ben je soms verdwaald? Ben je je ouders kwijtgeraakt en al zoekend hier terechtgekomen?"

Ze gaf hem een kans ongedeerd de tempel te verlaten, realiseerde Kamosi zich. Omdat hij nog maar een jongen was, wilde ze hem laten gaan.

„Nee, farao," zei hij met heldere stem, „ik kwam hierheen voor u, omdat ik u dringend moet spreken."

De ogen van Hatsjepsoet vernauwden zich. Haar mooie gezicht kreeg een strenge uitdrukking en nu zag ze er helemaal niet vriendelijk meer uit. „Weet je niet, dat het de dood betekent als je koningin Hatsjepsoet ongevraagd benadert? Als ik nu roep, komen mijn soldaten binnen en doden je."

Maar ze riep niet. Ze bleef de jongen ernstig aankijken. Kamosi sloeg zijn ogen echter niet neer. Hij keek de farao eerbiedig aan en hij zag iets van nieuwsgierigheid in haar ogen blinken.

Hij knikte met ongelukkig gezicht: „Ja, ik weet het. Ik weet dat één woord van u het einde van mijn leven betekent. Maar ik moest dat risico nemen."

Nu werd de farao echt nieuwsgierig. „Wat heb je dan voor belangrijks? Waarom kwam je hierheen?"

„Het gaat om mijn broer." Kamosi begon langzaam te vertellen, maar al gauw struikelde hij bijna over zijn eigen woorden. „Hij zit gevangen voor een misdaad die hij niet heeft begaan. Ik weet dat hij onschuldig is en ik kan het bewijzen. Ik ben enige keren naar het paleis gegaan, maar ik kon niemand vinden die naar mij wilde luisteren."

„Jij liep dus dit grote risico voor je broer," zei Hatsjepsoet. Er kwam een bedroefde uitdrukking in haar ogen en Kamosi begreep, dat zij nu aan haar stiefzoon moest denken en de vele komplotten die hij al tegen haar had gesmeed. Toen ze fluisterend begon te praten, had ze het waarschijnlijk meer tegen zichzelf dan tegen Kamosi. „De liefde en de trouw van een jongen zijn het mooiste dat er bestaat. Het is alleen maar jammer dat je zo iets niet vaak aantreft."

Voor het eerst lachte ze tegen Kamosi. Toen zei ze: „Vertel maar eens alles."

Aarzelend zocht Kamosi naar woorden. Maar toen hij de bemoedigende blik in haar ogen zag, vertelde hij de hele geschiedenis, van het moment af dat hij in Thebe was aangekomen.

Aandachtig luisterde de farao naar hem, zonder hem ook maar een keer in de rede te vallen.

Eindelijk sprak ze: „Ik dank je in elk geval dat jullie de schat van mijn vader Tothmes hebben gered. Breng morgen de sieraden naar het paleis. Ik zal order geven dat je wordt toegelaten. Jij en je twee vriendjes. Je zei dus dat de zaak van je broer morgen zou voorkomen, hè?"

Kamosi knikte.

„Dan moet jij de zitting bijwonen, samen met mij. Jij en je twee jonge vrienden," ging Hatsjepsoet verder. „Ik zal de getuigenis van jullie drieën nodig hebben. En ik beloof je dat ik zelf zitting zal nemen bij de berechting van je broer."

Het leek alsof er een zware steen van Kamosi's hart viel bij deze woorden. Nu zou zijn broer tenminste worden gered! De farao zou zich zelf met de zaak gaan bemoeien.

„Maar wat bent u van plan te doen om Sekmen, Wah, Belzar en de vierde, onbekende persoon te beletten hun laatste slag te slaan?" vroeg Kamosi nu. „We weten nog niet eens wie die vierde man is."

„We hebben niet veel tijd meer, hè?" zei de farao peinzend. „Ik geloof dat ik er het best aan doe meteen terug te keren naar Thebe en soldaten naar hun huizen te sturen. Als we ze kunnen arresteren, zijn we klaar. Maar als ze niet thuis zijn, zullen we moeten wachten tot ze terugkeren."

„Ze zeiden dat ze hier vandaag bijeen zouden komen. Om precies te zijn, ze waren van plan hierheen te gaan en dan hun plannen voor de volgende beroving te bespreken."

„Maar heb je ze dan niet gezien?"

„Nee." Kamosi schudde zijn hoofd. „Baki en Neferoe, mijn vrienden, zijn nu buiten en houden de wacht. Maar tot het moment waarop ik hierheen ging, hadden we nog geen glimp van ze opgevangen."

Hatsjepsoet knikte peinzend. Er kwam een ernstige uitdrukking in haar ogen, toen ze aandachtig Kamosi opnam. „Ik kan je nu helemaal niets beloven over wat er morgen met je broer zal gaan gebeuren. Ik kan pas rechtspreken, als ik morgen alle partijen heb gehoord. Maar ik kan je wel dit beloven dat ik, als dank voor wat je gedaan hebt om mijn vaders schat te redden en omdat je je zo bijzonder trouw tegenover je broer hebt getoond, zelf de leiding van de zitting op me zal nemen. Ik zal zelf de uiteindelijke uitspraak doen. Mijn uitspraak is altijd bindend. En nu kun je gaan."

Kamosi keek even aarzelend van koningin Hatsjepsoet naar de deur van de kleine tempel. Toen zei hij een beetje angstig: „Maar uw soldaten zitten voor de deur. Als ze me nu eens naar buiten zien komen?"

Even lachte Hatsjepsoet vrolijk. „Je hebt gelijk. Als ze je zien, zou het weleens slecht met je kunnen aflopen." Speurend keek ze rond. „Ga maar even daar in die donkere hoek staan. Ik roep de soldaten binnen en terwijl ik met ze praat, kun jij ongezien naar buiten komen."

Het ging precies zoals de farao had gezegd. Terwijl zij met de soldaten sprak, sloop Kamosi de tempel uit.

Wat zouden Baki en Neferoe wel zeggen, als Kamosi hun dit allemaal vertelde! Opeens had Kamosi haast. Hij snelde de trappen af naar zijn vrienden.

Maar de trappen waren verlaten. Nergens was een spoor van Baki en Neferoe te bekennen.

WORDT VERVOLGD

Bi-Bip tegen JOHNNY YEE-YEE

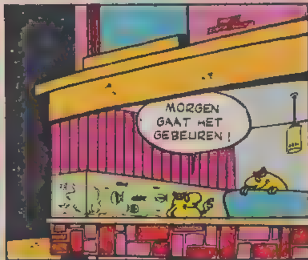

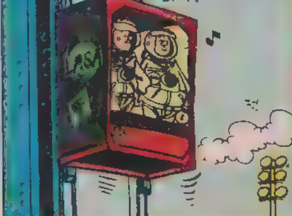

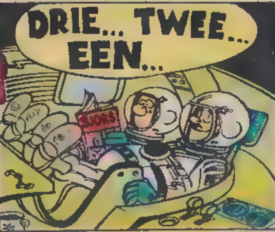

DE AVONTUREN VAN SUSAN

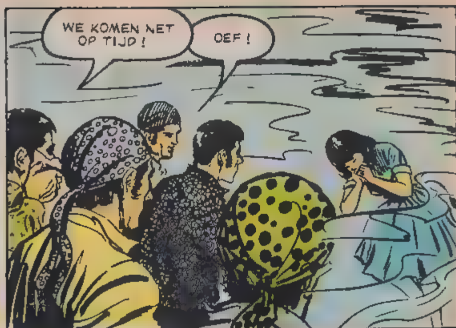

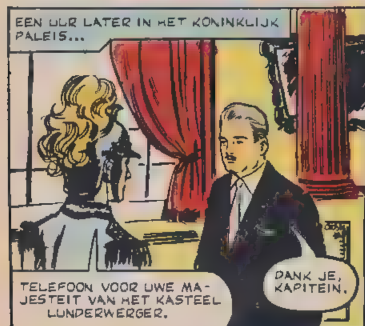

LAJOS BRENGT DE ZIGEUNERS NAAR DE KAMER WAAR SUSAN ZICH BEVINDT.
ZE IS AL BIJNA BEWUSTELOOS.

WE KOMEN NET OP TIJD!
OEF!

EEN UUR LATER IN HET KONINKLIJK PALEIS...
TELEFOON VOOR UWE MAJESTEIT VAN HET KASTEEL LUNDERWERGER.
DANK JE, KAPITEIN.

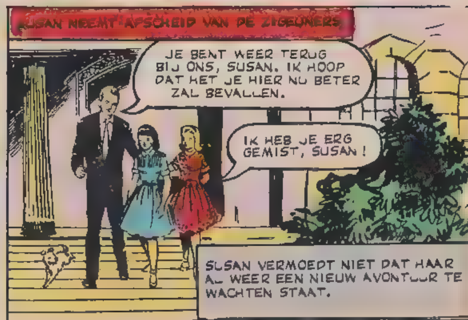

EEN MINUUT LATER...
WAT? DAT IS VRESELIJK! KOM DIRECT HIERHEEN!

RHEIRA, SUSAN WAS BIJNA GESTORVEN. ELSA LUNDERWERGER IS HELEMAAL GEEN GRAVIN, MAAR EEN MISDADIGSTER!

UREN LATER...
MAJESTEIT, SUSAN HEEFT ONS ALLES OVER DIE VROUW VERTELD EN WIJ HEBBEN EEN RAMP KUNNEN VOORKOMEN!
MAJESTEIT.

DE ZIGEUNERKONINGIN KOMT NAAR VOREN EN KUST DE HAND VAN DE KONING.
U HEBT SUSANS LEVEN GERED. U VERDIENT EEN BELONING.
SIRE, DAT IS TE VEEL EER!

WAT U BEIDEN BETREFT: U GAAT NAAR DE GEVANGENIS IN AFWACHTING VAN EEN PROCES.

SUSAN NEEMT AFSCHEID VAN DE ZIGEUNERS
JE BENT WEER TERUG BIJ ONS, SUSAN. IK HOOP DAT HET JE HIER NU BETER ZAL BEVALLEN.
IK HEB JE ERG GEMIST, SUSAN!
SUSAN VERMOEDT NIET DAT HAAR AL WEER EEN NIEUW AVONTUUR TE WACHTEN STAAT.

STERRENPARADE

Bojoura

Een zangeres met een goede stem, vindt Sjors Bojoura. Die stem heeft ze geërfd van haar Bulgaarse moeder, die zelf zangeres is van het klassieke lied. De naam Bojoura is ook Bulgaars en betekent: pioenroos. Bojoura is een meisje, waar je best je pet voor mag afnemen. Ze zingt, speelt piano, danst (ballet) en spreekt vier talen vloeiend. Omdat ze graag verder wil komen, volgt ze lessen aan de Academie voor podiumvorming in Den Haag. Sjors wenst haar veel geluk in haar carrière.

Jacco

Jacco van Renesse is geen beatfiguur; hij houdt meer van romantische liedjes en musicals, zoals hij er zoveel op het tv.-scherm gebracht heeft, onder andere met Jenny Arean. Hij heeft shows gemaakt met Ria Valk en denkt erover in Denemarken te gaan optreden. Jacco is geen familie van pianist George of van Catherina (van die oude liedjes). Hij draagt een toneelnaam die gelijk is aan de naam van zijn Zeeuwse geboorteplaats, Renesse. Zijn hobby's: tekenen, een goed boek lezen en als de financiën het toelaten: reizen (het liefst naar Mexico of Japan).

Leen-Gerrit

Wat moeten we eigenlijk nog over Leen Jongewaard vertellen? Iedereen kent hem als Gerrit (en opa) uit „Ja, zuster, nee, zuster" en van zijn vroeger optreden als Flipje, de tovenaarsleerling. En iedereen hoopt deze gevierde musical- en televisiester nog vaak te kunnen zien en horen.

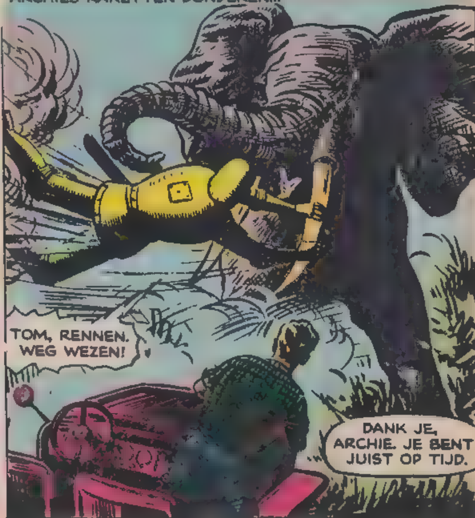
DE MAN VAN STAAL

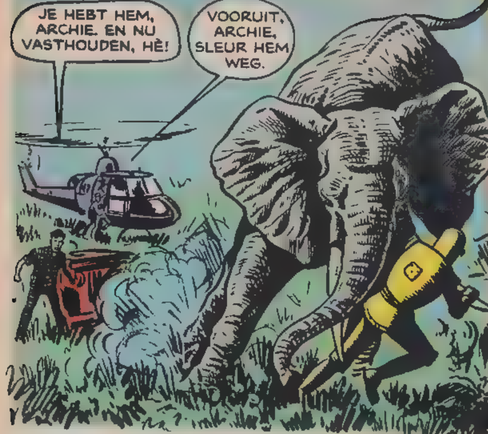
TED EN KEN HEBBEN OPDRACHT GEKREGEN MET DE HULP VAN ARCHIE EEN JONGEN, EEN ZEKERE TOM, [redacted] DOOR TWEE SCHURKEN, DIE IETS [redacted] VAN HEM TE WETEN WILLEN KOMEN. DE JONGEN IS AAN [redacted] HUN JEEP VANDOOR GEGAAN, MAAR DAN ONTMOET HIJ EEN OLIFANT...

DE OLIFANT VALT AAN. LIEVE HELP, HIJ STAMPT [redacted]

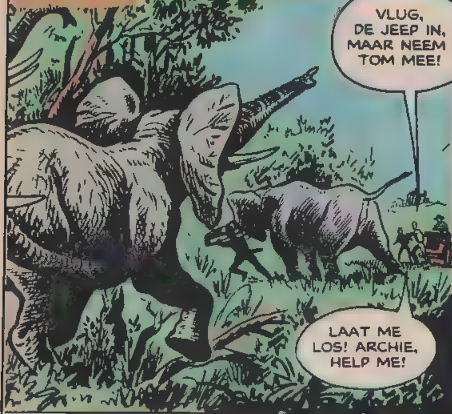
ARCHIE, ACTIE!

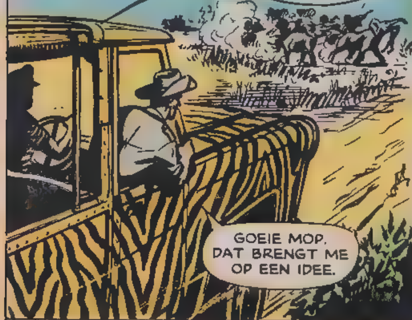

DE OLIFANT TROMPETTERT WOEST.
JE HEBT HEM, ARCHIE. EN NU VASTHOUDEN, HÈ!
VOORUIT, ARCHIE, SLEUR HEM WEG.

IEDEREEN IS UIT DE HELIKOPTER GESTAPT EN KIJKT VAN EEN AFSTAND TOE.
DAAR KOMT EEN HELE KUDDE AAN. ZE KOMEN HUN LEIDER TE HULP.
WE BLIJVEN DEZE KEER PECH HEBBEN.

TROMPETTEREND KOMEN DE OLIFANTEN AANGESTORMD.
VLUG, DE JEEP IN, MAAR NEEM TOM MEE!
LAAT ME LOS! ARCHIE, HELP ME!

ARCHIE IS EVEN AFGELEID EN DE OLIFANT TILT HEM HOOG OP.
AAAH! ARCHIE NIET STERK GENOEG!
DAT IS JOUW SCHULD, TOM. KEN,RIJDEN, WEG VAN DE KUDDE.

OP DIT MOMENT KOMEN DE TWEE SCHURKEN CARDY EN JELK AANRIJDEN.
DIE TWEE HEBBEN DE JONGEN MEE-GENOMEN, MAAR DIE OLIFANTEN HEBBEN DE ROBOT TE PAKKEN.
GOEIE MOP. DAT BRENGT ME OP EEN IDEE.

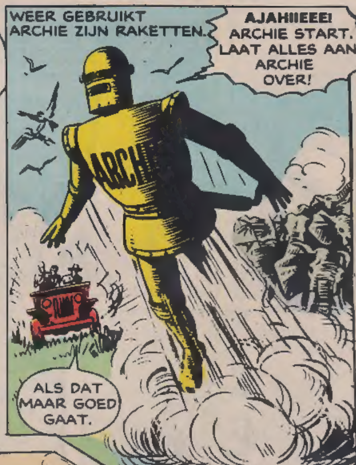

JELK PAKT HET STUUR.
NAAR HET OOSTEN! WE GAAN NAAR KAVANDOE. PROBEER DIE KUDDE VOOR TE BLIJVEN.
BEN JE GEK GEWORDEN?

EVEN LATER KOMEN CARDY EN JELK IN HET DORP KAVANDOE AAN.
GA WEG! MAAK DAT JE WEGKOMT. EEN METALEN MAN HEEFT EEN KUDDE OLIFANTEN OP HOL GEBRACHT, DIE REGELRECHT HIERHEEN KOMT.

DE METALEN MAN IS DE SLAAF VAN TWEE BLANKEN DIE EEN JONGEN GEVANGEN GENOMEN HEBBEN. IK HEB U GEHOLPEN, HELPT U ONS OM DE JONGEN TE REDDEN.
WE ZULLEN ZIEN.

TED EN KEN BLIJVEN IN DE BUURT VAN DE KUDDE...
DE OLIFANTEN GAAN RECHT OP DAT DORP AF. OOK DAT IS DE SCHULD VAN DIE KNAAP!
MIJN SCHULD? WAAROM LIETEN JULLIE MIJ NIET GAAN?

WANHOPIG BEDIENT TED DE ZENDER.
ARCHIE, DOE IETS. IK ZET JE OP VOLAUTOMATISCH. RED HET DORP!
DIE ARCHIE IS VERSTANDIGER DAN JULLIE TWEE.

WEER GEBRUIKT ARCHIE ZIJN RAKETTEN.
AJAHIIEEE! ARCHIE START. LAAT ALLES AAN ARCHIE OVER!
ARCHIE
ALS DAT MAAR GOED GAAT.

ARCHIE LANDT VLAK VOOR DE KUDDE.
ARCHIE SCHRIKT OLIFANTEN AF MET VUUR, STEEKT HET KREUPELHOUT IN BRAND.

DE INBOORLINGEN ZIEN WAT ARCHIE DOET
METALEN MAN PROBEERT OLIFANTEN TEGEN TE HOUDEN. HIJ HANDELT ALS EEN VRIEND.
KNAP BEDACHT, HOOR, JELK, MAAR DIE ROBOT IS NOG KNAPPER.

WACHT MAAR AF! DE WIND GAAT DRAAIEN EN DAN KOMT HET VUUR HIERHEEN. ALS HET DORP AFBRANDT, KRIJGT ARCHIE DE SCHULD!

TRIBUNZIO

Cribilo heeft een nieuw wapen bedacht voor de strijd tegen de Garamanten.

en de Garamanten

ZOALS U ZIET, IS DEZE MACHINE BEZIG PROJECTIELEN MET GROTE SNELHEID WEG TE SLINGEREN. DE VOORTBEWEGING WORDT VERZORGD DOOR JUJUBES !

VEELSLINGERAAR
MODEL 2

GOED, MAAK DIE MACHINE. MAAR ALS HIJ NIET WERKT, LEVER IK JE UIT AAN DE GARAMANTEN !

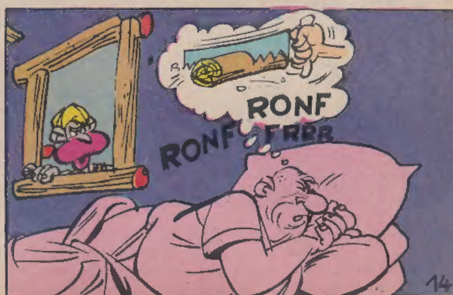

MAAR HELAAS, HET GELUID IS NIET AFKOMSTIG VAN JAKHALZEN ! ...

RONFRRR
FRRR RONF

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Ontvangt U het blad per post onder adresband: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub - Haarlem.
Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad te Haarlem met vermelding: Abonnement Sjors.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34, Antwerpen. Prijs per nummer: 7,–F. Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 834.05 t.n.v. N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij. – Antwerpen.